

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica revizije (tožeča stranka na prvi stopnji): Arex CZ a.s.

Nasprotna stranka v postopku z revizijo (tožena stranka na prvi stopnji): Odvolací finanční ředitelství

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba katerega koli davčnega zavezanca šteti za davčnega zavezanca v smislu člena 138(2)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva o DDV)? Če je odgovor nikalen, za katere davčne zavezance se uporablja ta določba?
2. Ali je treba, če bo Sodišče odgovorilo, da se člen 138(2)(b) Direktive o DDV uporabi v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari (da je torej pridobitelj izdelkov davčni zavezanec, identificiran za namene davka), to določbo razlagati tako, da je treba – kadar se odpošiljanje ali prevoz teh izdelkov opravi v skladu z upoštevnimi določbami Direktive Sveta 2008/118/ES ⁽²⁾ o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS ⁽³⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o trošarinah) – dobavo, povezano s postopkom iz Direktive o trošarinah, ob upoštevanju dodelitve prevoza blaga drugi transakciji šteti za dobavo, ki je upravičena do oprostitev na podlagi te določbe, čeprav sicer niso izpolnjeni pogoji za oprostitvev iz člena 138(1) Direktive o DDV?
3. Ali je – če bo Sodišče odgovorilo, da se v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, člen 138(2)(b) Direktive o DDV ne uporabi – dejstvo, da se blago prevaža pod režimom odloga plačila trošarine, odločilno za odločitev o vprašanju, katero od več zaporednih dobav je treba pripisati prevozu za namene pravice do oprostitev DDV na podlagi člena 138(1) Direktive o DDV?

⁽¹⁾ UL 2006 L 347, str. 1.

⁽²⁾ UL 2009 L 9, str. 1.

⁽³⁾ UL posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179.

Tožba, vložena 12. julija 2017 – Evropska komisija/Francoska republika

(Zadeva C-420/17)

(2017/C 300/29)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: O. Beynet, in C. Hermes, agenta)

Tožena stranka: Francoska republika

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, da ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za uvedbo splošnega sistema varstva vrtnega strnada v okrožju Landes, ni izpolnila obveznosti, ki so ji naložene s členom 5 Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic;
- Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da Francija ni nikoli sprejela doslednih in koordiniranih varstvenih ukrepov, potrebnih za uvedbo sistema varstva vrtnega strnada, zaradi česar ni izpolnila obveznosti, ki izhajajo iz Direktive 2009/147/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 20, 26.1.2010, str. 7.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Španija) 14. julija 2017 – Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano

(Zadeva C-426/17)

(2017/C 300/30)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Elena Barba Giménez

Tožena stranka: Francisca Carrión Lozano

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo 93/13/EGS v povezavi z Direktivo 2005/29/ES in členom 47 Listine razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero (kakor je v primeru člena 35 Ley 1/2000, de Enjuiciamiento Civil (zakon 1/2000 o civilnem postopku)) organi, ki so zadolženi za vodenje postopkov izvršbe na podlagi predloga za plačilo stroškov (jura de cuentas), ne morejo pred izdajo izvršilnega naslova po uradni dolžnosti preveriti, ali so v pogodbi, sklenjeni med odvetnikom in potrošnikom, nepošteni pogoji oziroma ali gre za nepoštene poslovne prakse?
2. Ali so odvetniki, ki izvajajo storitev brezplačne pravne pomoči, „trgovci“ ali „prodajalci ali ponudniki“ v smislu člena 2 (c) Direktive 93/13 ⁽¹⁾ in člena 2(b) Direktive 2005/29? ⁽²⁾ Ali se člena 6(1)(d) in 7(2) Direktive 2005/29/ES uporabita v primerih, v katerih so tarife strokovnjaka urejene v pravnem predpisu?
3. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba Direktivo 2005/29/ES razlagati tako, da nasprotuje ureditvi, kakršna izhaja iz člena 36 zakona 1/1996 o brezplačni pravni pomoči, v skladu s katero se zakonsko določena tarifna ureditev obvezno uporabi, čeprav podjetnik ravna opustitveno ali zavajajoče v zvezi z določitvijo cen svojih storitev?
4. Ali je treba člen 101 PDEU razlagati tako, da nasprotuje ureditvi, kakršno določa člen 36 zakona 1/1996, v skladu s katero so odvetniki, ki izvajajo storitve v okviru sistema brezplačne pravne pomoči, plačani, če se zahtevku stranke ugotdi, po odvetniški tarifi, ki so jo pred tem sprejeli ti odvetniki, ne da bi lahko organi države članice od nje odstopali?
5. Ali ta ureditev izpolnjuje pogoja potrebe in sorazmernosti iz člena 15(3) Direktive 2006/123?